лютий 2001
February 2001

ПРОМІНЬ
Promin

Союз Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
1926 - 2001

ПРОМІНЬ
РІК XXXXI ЛЮТИЙ Ч. 2
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць,
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційа Колегія:
Соня Бейзик
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щерблюк
Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне число - $3.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@primus.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXXI FEBRUARY No. 2

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
Telephone 416-233-0724
Administrator - Oksana Sushko
telephone 905-353-0350
E-mail c/o promin@primus.ca

Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00

The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ
CONTENTS

1
Редакційна .... Editorial

2
В пошану героїнь .... Honouring Heroines

5
Леся Українка .... Lesia Ukrainka

6
Жінки в літературі .... Women in Literature

7
Поезія .... Poetry

10
Жіночі Постаті .... Women of Influence

11
Духовість .... Spirituality

12
Українська вишивка .... Ukrainian Embroidery

14
Життя і Культура .... Life and Culture

17
Нашим Дітям .... For our Children

19
Навкола Світу .... Around the World

21
Вісті з централі .... News from the National Office

22
Український Музей Канади СУК .... Ukrainian Museum of Canada UWAC

25
Громадська Хроніка .... Community Events

27
Квіти незабутнім .... In Memoriam

Cover:
Artwork by
Halia Sushko

Обкладинка:
Мистецька праця -
Галі Сушко

Союзу Українок Канади / Ukrainian Women's Association of Canada
National Office : 202-456 Main Street,
Winnipeg, MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-947-3882
Office hours: Monday, Wednesday, Friday 1 - 4 p.m.
Канцелярія відкрита в понеділок, середу і п'ятницю від 1-ої до 4-ої год. дня

Editorial
Редакційна

Слава Ісусу Христу!

Історія українського народу наповнена прикладами посвяти жіноцтва, які віддали своє життя своєму народові в боротьбі за його національне і соціальне визволення. Ці жінки стояли на сторожі родини, спадщини, віри і держави. Імена цих жінок-героїнь протяглися історичною ниткою почерез всі роки існування нашого народу - від княжих часів до сьогодні. Вони були живими свідками багатолітнього поневолення народу.

Ці жінки-героїни своєю посвятою віддали все своє життя - свої великі здібності і таланти для того, щоб народ їх жив. І хоч вони не дожили до того часу, щоб бачити Україну свобідною державою, вони без сумніву причинилися до того історичного і радісного дня в серпні, 1991 р. коли Україна проголосила свою незалежність.

Потрібно знати нашу історію і ознайомитися з шляхами цих відважних і здібних жінок. Потрібно, щоб пам'ять про них вічно залишилась в нашому народі та, щоб ми сьогодні брали з них приклад і прямували правдою до своє мети. Пам'ятаймо, що коли не шануватимемо минулого ми не заслужимо на світле майбутнє.

Згадаймо слова славної поетеси Лесі Українки, яка не уявляла життя без боротьби.

Слово, моя ти єдиная зброє,
Ми не повинні загинуть обоє!
Може, в руках невідомих братів
Станеш ти кращим мечем на катів,
Месники дужі приймуть мою зброю,
Кинуться з нею одважно до бою . . .
Зброє моя, послужи воякам
Краще, ніж служиш ти хворим рукам!

Орися Сушко

Did you ever imagine that an entire year would be dedicated to YOU? Well, congratulations! The United Nations has designated the year 2001 as the International Year of Volunteers. You are among those celebrated and honoured individuals who give their time and skills so generously back to the community. It is difficult to imagine a thriving Ukrainian community in our country without recognizing your tireless efforts and those of our colleagues across the continent who contribute to the perpetuation of our heritage. I thank each of you personally for helping to build such a rich and highly-valued organization of which I can now be a proud member.

This year, we also celebrate the 75th anniversary of the UWAC, another important milestone, and a great indication of the results of our collective spirit and belief in our culture and family values. Anniversaries give us the opportunity to commemorate our histories, and in this month's issue of Promin, we look back on the achievements of our Ukrainian heroines. Among them, Lesia Ukrainka, who, through her gifts of word and song, not only inspired a nation to carry on its fight for freedom, but also elevated the profile of women in art, literature and politics.

I am especially pleased to include an article in this month's Spirituality section entitled, "Mary, Our Cause of Rejoicing". As Orthodox Christian women, Mary the Theotokos is our most important role model. In this article, Bishop BASIL helps to remind us that Mary's miraculous life did not make her any less a feeling, thinking woman than you or I. If we relate to and empathise with Mary in her roles as a young wife and mother, eventually witnessing the brutal murder of her own son, we see that her trust in God and her resolve to live according to His will are indeed to be admired, respected and strived for.

Mnohaya Lita to our UWAC on its 75th anniversary, and best wishes to each and every one of you for an exciting new year!

Oksana

В ПОШАНУ ГЕРОЇНЬ

Людмила Павенська

Людмила Павенська, членка СУК Відділу ім. Лесі Українки при Катедрі Прес. Тройці у Вінніпезі виголосила цю доповідь підчас АКАДЕМІЇ В ПОШАНУ ГЕРОЇНЬ влаштовану Вінніпезьким Відділом Комітету Українок Канади в лютому, 2000 р. Пані Павенська є кореспонденційною секретаркою відділу СУК і головою Культурно-освітнього Комітету.

Сьогодні ми зібралися тут в залі Інституту Просвіта на святочну Академію В ПОШАНУ ГЕРОЇНЬ.

Ми знайшли в наших серцях місце і час бути тут, щоб нашою численною участю віддати пошану жінкам-героїням, які в праці та боротьбі віддали своє життя за людські й національні права України.

Це є наш громадський обов'язок, цим ми стверджуємо нашу вартість тим ідеалам, за які голови поклали незабутні лицарі - лицарки оружної боротьби. Це буде найкращою пошаною до світлої пам'яті їх до великого чину їхнього життя (це є слова В. Марченка-Петлюри). Наші героїні хотіли бачити Україну незалежною, гордою, справедливою та заможною. Жінкам-героїням, які загинули в нерівній боротьбі з німецьким фашизмом, польським шовінізмом і болшивицким комунізмом за ідею незалежності України - наша вічна пам'ять і наша молитва.

Помолимось за тих, що у розлуці помруть відірвані від рідних хат. Помолимось за тих, що у розпуці в ночі гризуть залізні штаби грат. Що душать жаль у невимовній муці. За тих, кого веде на страту кат. Над ними, Господи, в небесній твердині, простри свої долоні милосердній.

Імена наших жінок-героїнь записані в нашу історію. Отже, як сказала на початку: це є наш громадянський обов'язок - пам'ятати їх, і навчити цьому наших дітей і онуків.

<u>Віру Бабенко</u> - зв'язкову українських повстанських ШТАБІВ, 7 вересня 1921р. у катеринославі - закатували чекісти.

<u>Ольгу Басараб</u> - членку Української Військової Організації - 12 лютого 1924 р. замучили в тюрмі.

<u>Олену Телігу</u> - поетесу й письменницю, провідну діячку ОУН організацію, що на довгі роки очолила боротьбу українського народу за незалежність, 21 лютого 1942 р. фашиські КАТИ розстріляли в Бабиному Яру.

Таких незабутніх імен Україна має немало.

Коли минають роки в нас говорять, що було - відійшло. І так це, і ні. Наше минуле, як не філософ-ствуй, все ж впливає на сьогодення, і на майбутнє. Щоб прослідкувати це - не треба довго шукати прикладів - для цього треба уважно глянути на газети, а ще - то й побачити власними очима, які нелегкі і не скоро минучі ті борсання України вийти на належний рівень вільної заможної держави.

А що тут у нас? Чому ми тут? Чому знайшли для цього час? Щоб не забувати своє коріння, щоб подолати розрив між поколіннями, щоб з цих прикладів, хоч і короткого життя наших героїнь, брати силу живилону енергію, а в серцях наших - міцно тримати національну ідею. Жінки - героїні є символом боротьби мільйонів українців за свою державу, за честь і славу України. Вони будили зі сну тих, котрі ще <u>не</u> піднялися до високої свідомості та необхідності боротися за волю українського народу за належне місце українців серед народів світу.

Ще одна незабутня постать. Легендарна героїня Галичини,

українська революціонерка національно-визволоної боротьби ОУН - УПА - Катерина Зарицька (85 років від дня її народження).

Катерина Зарицька народилася 3 листопада 1914 р. в Коломиї Івано-Франківської області. 1925 р. навчалася у чоловічій гімназії Тернополя, оскільки там викладав її батько Мирон Зарицький - видатний український математик. Наступного року Катруся з батьками переїхала до Львова. 1932 року закінчила Львівську гімназію сестер Василянок. 1932-1934 років - студентка аграрного факультету Львівського політекнічного інституту. У цей період також була членом бойово-розвідувального відділу Крайовою Екзекутиви ОУН ЗУЗ. Носила підпільне псевдо <Калина>, <Монета>, <Легенда>. Невдовзі була заарештована та суджена поляками на Варшавському процесі (1935-1936 рр.)к,, на Львівському (1936 р.) у зв'язку із прямою причетністю до атентату на польського міністра внутрішніх справ П. Пєрацького. Засуджена до 5 років тюрми.

Відбувши увязнення у Станіславській тюрмі, Катерина Зарицька зустріла Михайла Сороку, який теж був засуджений за причетність до ОУН. Між ними зав'язалася дружба, яка згодом переросла у велике кохання. Після звільнення із тюрми 14 листопада 1939 р. вони взяли шлюб у Соборі св. Юра. Але вже 22 березня 1940 року щасливих 4 місяці подружнього життя М. Сороки і К. Зарицької знову обриває арешт і тюрма. На цей раз із сторони большевиків. Причиною арешту знову стала причетність до ОУН. Сороку відправили у 2-гу Львівську тюрму, а К. Зарицьку в тюрму <Бригідки>. У вересні 1941 року Катерина народила у тюрмі сина Богдана, якого у 8 місяців передала на виховання батькам.

У червні 1941 р. їй вдалося втекти із тюрми і продовжити свою боротьбу. Вона була учасницею народних Зборів у Львові, коли був проголошений Акт 30 червня.

1945 р. К. Зарицьку УГВР нагородила Срібним Хрестом Заслуги. У вересні 1947 р. у збройній сутичці з НКВД потрапила пораненою у полон. Була засуджена на 25 років ув'язнення, яке відбувала у Володимирській, Верхнє-Уральській тюрмах. Скрізь серед в'язнів вона мала великий авторитет адже була яскравою і навдивовиж життєрадісною особистістю. 1969 р. її перевели до табору суворого режиму у Мордовії. Там у сусідньому таборі в с. Озерне 16 червня 1971 року помер М. Сорока, але їй не дозволили навіть попрощатися з ним.

22 вересня 1972 року К. Зарицька вийшла на волю із забороною проживати у Західній Україні. Навесні 1973 року вона поселилася у м. Волочиськ-Хмельницької області.

29 серпня 1986 року Катерина Зарицька померла. Поховронили її у родинному склепі у Львові на Ли чаківському цвинтарі, звідки перепоховали поруч із прахом чоловіка, привезеного із Молдовії.

Час невблаганний у своєму щоденному збігу. Разом з ним відходять у глибоку історію багато подій, які зберігаються у пам'яті людей, що брали в них безпосередню участь та були їх свідками.

Тому дуже важливо зібрати від тих людей спогади - адже в них - жива історія українців.

На нашу радість, в україні стали появлятися книжки, які, пробуджують національну свідомість. В книжках - імена людей. Там, серед них - ми можемо зустріти імена своїх родичів, близьких чи далеких знайомих. Їхня провина - була тільки в тому, що вони любили свій край, свою землю, мову, релігію; що вони знали історію свого народу і почували себе відповідаьлними за його подальшу долю. За це йшли на смерть. Ось одна - з таких книжок: „За тебе, свята Україно!" Під такою назвою видано книжку Нестора Мизака з Борщівського району, Тернопільської області. Автор книжки збирав, досліджував, систематизував і опрацьовував матеріяли впродовж 8-ми років- збирав по крихті інформацію від живих учасників національно-визвольної боротьби та їхніх рідних.

Зібрані матеріяли висвітлюють події пов'язані з національно-визвольною боротьбою 1918 - 1953 років і на території Надзбруччя - Бориніського, Скала - Подільського та Мелнице - Подільського районів Тернепільської області - зокрема.

Із цим краєм пов'язано також ім'я героїні Ольги Басараб. Вона в 1915 р. стала дружиною Дмитра Басараба, уродженця села Іванкова, що на Борщівщині. У цьому селі Ольга організувала 1924 р. перший осередок УВО.

Сторінка за сторінкою автор розгортає перед читачем перебіг подій національно-визвольної боротьби проти польських, німецьких, російсько-большевицьких окупантів.

Кожний розділ книжки насичений фактами про масові облави на села і

ліси, арешти, вбивства, гвалтування, знущання над тілами загиблих повстанців, найрізноманітніші провокаційні дії з боку ворога.

Але українське населення краю та його збройне підпілля не скорились жорстокому ворогові. Молодь не бажала йти в червону армії, щоб воювати <не за Україну, а за її ката> і з охотою вступали до лав УПА. Тут у другій половині 1943 р, і в першій половині 1944 р. створено курінь УПА <Сірі вовки> у складі трьох сотень. Очолив його Петро Хамчук-<Бистрий>. На цьому ж терені сформовано ще один курінь у складі 9-ти сотень під командуванням другого <Бистрого>-Ярослава Білінського, що пізніше увійшов до складу <УПА-Південь> під командуванням Петра Олійника-<Енея>.

Найціннішим у книжці є зібрані автором біографічні дані (із світлинами) про 1600 учасників визвольної боротьби Назбруччя, що загинули в боях, були закатовані в тюрмах, концтаборах, убиті в селах і містах.

Надзвичайно цікаво було б почитати цю книгу і добре б, якби хтось з наших людей, хто буде відвідувати Україну - придбав її.

Відрадно замітити, що крім таких свідомих, цікавих книжок - в Україні будують та освячують пам'ятники на честь наших героїв. Ось, на приклад, у місті Калуш в День Святої Покрови - було освячено пам'ятник на честь жінок, які працювали в УПА.

Присвячений - усім зв'язковим працівницям служб, без яких УПА не могло виконувати свої місії. У центрі міста, де колись жила зв'язковаУПА Надія Веденюк, споруджено цей пам'ятник - молода дівчина з гілкою калини. Священики українських церков відправили Панахиду та освятили пам'ятник.

Пам'ять про найкращих доньок України, що своєю кров'ю рясно напоїли рідну (і не рідну) землі - житиме у віках. Про не-рідну землю - ось згадка якраз і про них - 500 упевнених українок, які в 1954 р. загинули під колесами танків НКВД під час страйку в'язнів у Караганді, у Гінгірі. І про тих жінок, які страждали по концентроційних таборах, інших ув'язненнях.

Тому дуже важливо зібрати від тих людей спогади - адже в них - жива історіія українців.

Як, от, і в місті Норильську залишилися великі цвинтарі. Лежать там у вічній мерзлоті тисячі українців - без хрестів, без пам'ятних знаків.

Молодим, вродливим, здоровим - їм би тільки жити. Їх виморили голодом, морозами, непосильною каторжною працею, розчавили і гусени-цями танків.

Скільки марно скошено найкращого цвіту нашої нації.

Дарії Кошик, з Косова - спогади якої я читала в газеті - читала і плакала і жахалася. Їй випало на долі - перенести все те страхіття, повернутися додому після заслання, куди без ніякого суду - запроторили всю її родину, як і всіх, чиї діти були політвязнями. Мене звільнили 1956 р. - розповідає вона - і направили під комендатуру на Спец поселення в Караганду - на 15 років. Туди ще 1947 р. була вивезена моя родина.

Так пройшли молоді роки багатьох українських хлопців і дівчат, більша частина яких залишилася на тих величезних норильських цвинтарях у вічній мерзлоті. Вічна пам'ять, дорогі друзі та подруги. Так закінчує вона свої гіркі спомини.

І ми сьогодні тут, приєднюємось до її слів.

Вічна пам'ять дорогі подруги, наші українські героїні.

LESIA UKRAINKA (1871 - 1913)

One of the chief Ukrainian poets, Lesia Ukrainka was likewise one of the most cultured women of her time, well-versed in the literatures of the world and master of eight European languages. She was born in the province of Volynia into a literary family: her mother "Olena Pchilka" (pseudonym) was a poet of note, and her uncle Mikhaylo Drahomaniv, a well-known political figure, radical, educator, and Westernizer. Their influence, the beauty of nature amid which she grew, as well as the impact of foreign literatures contributed to the versatility and originality of form and content of her lyrics, poems, and dramas. Lesia Ukrainka began to write verses when she was nine, and by the time she was twelve, saw some of them in print. Her first collection of lyrics, *On Wings of Songs,* appeared in Lviv in 1893. A stream of others followed. It was her feverish creative activity that undermined her already precarious health and caused her early death from tuberculosis. She died in the Caucasus, where her husband served as a judge, but she was buried in Kiev.

Lesia Ukrainka's greatest literary achievement was her historical, allegorical, exotic dramas whose themes she based on foreign subjects - Babylonian, Hebrew, Greek, Roman, Spanish, French. They were not meant for the stage. In them she developed and sought to resolve complex philosophical, moral, psychological universal problems that could be applied also to the spiritual and material needs of her own generation and age. Dynamism, dialetical power, depth of thought, and the forceful delineation of her heroes are the chief characteristics of her dramas, which established her as one of the most original of European writers. These qualities are also to be found in much of her poetry, especially her longer poems. Titles of some of her dramas are: *Cassandra, In the Wilderness, In the Catacombs, Babylonian Captivity. The Stone Guest (Don Juan), The Orgy.*

Her lyrical creativeness may be divided into two categories - feminine and masculine. The former stemmed partly from the doom of her incurable disease and resolved itself into elements of melancholy and despair; the latter revealed her as emerging from those depths, hoping against hope, and striving to convert her words into "tempered steel" with which to prick and prod her people (whom she did not spare in castigating as "pariahs" and "fellahs") to heroic deeds worthy of a Robert Bruce, a Spartacus, or a Prometheus. for that reason Ivan Franko described her as "the greatest masculine writer in the entire Ukraine."

CONTRA SPEM SPERO

Away, ye gloomy thoughts, ye autumn clouds!
Today about me is a golden spring!
And shall my youth be wrapped in sorrow's shrouds
And fly away on lamentations' wing?

No, I would smile, though even through my tears,
And sing my songs amid my dark distress,
And cherish hope, when not one hope appears.
I want to live! Avaunt, my hopelessness!

Upon my poor and melancholy fallow
I shall sow harvests of resplendent flowers,
Sow even amid frosts, and gently hallow
With dew of tears their unaccomplished powers.

And from the burning tears I there let fall
The solid, icy crust will surely melt.
Perhaps the buds will blossom after all
And breezes of a happy spring he felt.

Up the steep pathway on the flinty hill,
I'll bear my rocky burden all day long,
And though I carry such a load, I still
Shall keep my heart and sing a happy song.

In the obscurity of pitch-black night,
I shall not for one moment close my eyes,
But seek my guilding star's unfailing light,
That radiant mistress of the nightly skies.

I will not let my heart fall slumbering,
Even if dark and grief around prevail,
For I shall find my spirit numbering
The deadly steps of death upon my trail.

Mortality will then press hard upon me;
A deadly mist will cover up the stars;
My heart beats harder: death will not outrun me,
Nor pen my eager pulse behind his bars.

Yes, I would smile, though even through my tears,
And sing my songs amid my dark distress,
And cherish hope, when not one hope appears.
I want to live! Avaunt, my hopelessness!

ЖІНКИ В ЛІТЕРАТУРІ

Першою і найбільшою галуззю, в якій визначилися жінки, була література. І'мя першої видатної письменниці - Ганна Барвінок. Це був псевдонім під яким виступала Олександра Кулішева, з Білозерських, донька заможних дідичів (1828 - 1911). Вона походила з Чернігівщини, з Борзенського повіту, і була тісно зв'язана з сільським життям. Писати почала вона дуже рано, і значніші оповідання її присвячені сільському побутові, переважно сільських жінок. Правим був її біограф, Б. Грінченко, коли назвав її „поетом жіночої долі".

Майже одночасно з Ганною Барвінок виступила Марко-Вовчок (псевдонім Марії Маркович 1834 - 1907). Вона народилася в Орлі, в родині Вілінських, зрусифікованих українців. Скінчила дівочий Інститут. Перші роки її життя не були зв'язані з Україною. Лише після одруження з Опанасом Марковичем, відомим українським етнографом, року 1851, Марія зацікавилася Україною. Маркович тоді відбував в Орлі заслання за участь в Кирило-Методіївському товаристві. Це накладало на нього певного роду авреолю, робило з нього героя, що страждав за свій народ. Під його впливом дружина вивчала українську мову і почала цікавитися життям українських селян. Наслідком цього зацікавлення були її перші оповідання українською мовою, які притягли до молодої письменниці увагу читачів. Вона викликала захоплення і в Тараса Шевченка, який назвав її своєю „донею". Тургенєв спеціяльно вивчав українську мову, щоб перекладати оповідання Марка-Вовчка. Вона молода, гарна, чарівна стояла в центрі уваги письменників України та Росії. Її подорож до Парижа поширила чар її за Париж. Мало хто з українських письменниць мав такий успіх, як Марко-Вовчок. Всюди вона пробуджувала інтерес до України. По смерті чоловіка, вона одружилася з Жученком, але вже не писала так багато й не мала такого успіху. Твори її перекладено на російську, а деякі й на французьку мови. Цим вони зробили велику прислугу українській справі.

Із книжки
„Видатні Жінки України",
Наталя Полонська-Василенко,
1969 р.
Накладом Союзу Українок Канади
з Фундації ім. Наталії Кобринської

MY UKRAINE!

And you once struggled like Israel,
My Ukraine! God Himself placed
an unrelenting power
of blind fate against you.
He surrounded you with nations
who roared like lions in the desert,
thirsting for your blood.
He clocked you with such darkness
that brother could not recognize his
brother.
And in the darkness a force invincible,
the spirit of the times, appeared
with a boding cry:
"Death to Ukraine!"
But Bohdan raised his right hand high,
and the nations scattered like jackals,
and brother recognized brother, and
united.
And the spirit said:
"You have triumphed, Bohdan!
The promised land is yours now."
And so Bohdan traversed the land
from border to border.
And with the spirit he solemnized a
covenant in the golden-domed city.

But suddenly the spirit betrayed him.
Again there was darkness, and terror,
and discord.
And again Egyptian bondage emerged --
not in a foreign land, but in our own.
And then the Red Sea welled,
and parted,
and rolled back again, drowning
whom? Ah alas!
The new pharaoh walked through the
sea unharmed, while the rider with his
horse was lost forever.
Sing, rejoice, loathsome alien!
Beat the tambourines, fly into dance,
for the rider with his horse in the Red
Sea perished!
An heir is left for your emblazonry,
for you will wear out the regalia of
Ukraine,
revelling in your triumph over her.

Such was the exodus from Egypt,
like a flood. The Red Sea surged,
abated, dried, and left a wretched
desert,
and a new Isreal began to wander
there through that promised land of
ours like a flock without shelter.
And shepherds wandered with that
flock,
by night following a shadow, and by
day a fire
And when a noble spirit appeared
among them --
burning as a pillar of fire in the dark,
and walking in the day a pillar of
white cloud --
they would not believe their eyes,
in confusion they scattered, losing
their way,
falling to the enemy in bondage.

Is it for long still Lord, is it for long
that we must wander and seak
our native land on our own soil?
What grave sin did we commit against
the spirit
that it broke its great promise of
inheritance,
the promise born of the struggle for
freedom?
Then take this betrayal to the very
end, Lord.
Divide us,scatter us throughout the
world!
Perhaps the grief borne for our
homeland
would teach us, then, as to where and
how to find it.
And father, then, will show his son
a silver mirage in the distance
and say, "This is the land of your people!
Struggle and conquer your motherland,
or you will perish in exile
and alien foreigner in shame."

And maybe, a new testament will be
granted,
and the spirit will write new tablets for us.
But for now? How are we to seek
the land of our people? Who broke
the tablets of our hearts, the promise
of the spirit?
When will the heavy bondage end
that has enslaved us in our
promised land?
And how long will our native land be
Egypt?
When will the **new** Babylon die?

Glossary

Bohdan - Hetman Bohdan Khmelnytsky. In 1648 he liberated Western Ukrainian lands from Poland .

covenant - The Treaty of Pereyaslav, 1654. A military alliance between Bohdan and Muscovy against Poland (Muscovy is what Russia was called at the time). Problems soon ensued when Muscovy interpreted the treaty as a "union" with Muscovy.
pharaoh - metaphorically speaking - Czar Alexis of Muscovy.
emblazonry - Yuriy Khmelnytsky (Bohdan's nephew) in actual fact was only a "puppet" hetman (1659-1663), because he had to accept conditions dictated to him by Muscovy. Other leaders, "the regalia of Ukraine", were used in the same way.

noble spirit - Hetman Petro Doroshenko (1666-1676) unlike the other "shepherds" of the times (the times known in history as the Period of Ruin), he had a definite political program designed to create an independent and united Ukraine.

Written by Lesya Ukrayinka,
September 10, 1904

Translated by Dr. Orysia Ferbey,
Westbank BC

Епілог

Леся Українка

Хто не жив посеред бурі,
той ціни не знає силі,
той не знає, як людині
боротьба і праця милі.

Хто не жив посеред бурі,
не збагне журби безсилля,
той не знає всеї муки
примусового безділля.

Як я заздрила тим людям,
що не мали відпочинку,
поки їх нелюдська втома
з ніг валила на часинку!

День і ніч - вони на варті, -
довгий труд, коротка зміна.
День і ніч - вони в роботі,
аж німіли руки й спина.

Певне, їм тоді здавалось,
що немає гірше муки...
Ох, борці, якби ви знали,
що то є безсилі руки!

Що то є - лежати тихо,
мов сумний розбиток долі,
і на ласку здатись бурі
та чужій сназі і волі.

Що ж зосталося такому?
Тільки думати-гадати...
Ви, борці, прийміть сі думи.
Більш не маю що вам дати.

15-21/1/1911
Чорне море коло Анатолії

Леся Українка з М. Комаровою
Фото 1889 р

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift _______ New Subscription _______ Renewed Subscription _______

Name ____

Address ____

City ____________________ Province ______________ Country ________________ Postal Code ________

If GIFT indicate from whom ____________________________________

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _________ for _________ year(s) at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

П'ЯТСОТ

Над Кінгіром дими в'ються
Зорі меркнуть у ночі,
Дужі духом не здаються,
Не спиняються, йдучи.

П'ятсот, наче на Великдень,
Жінок й дівчат молодих.
Сплелись мов до хороводу,
Коси в квітах шовкових.

Із завзяттям уродливі,
Чарівні немов весна,
Голів своїх не схилили,
Йшли всі гордо, як одна.

І співали так завзято:
-- Воля, воля, воля нам!
Щоби жити, йшли вмирати.
Не коритися катам.

Заскрегтіли, загарчали
Танки -- зброя навісна,
А вони йшли і співали,
Не була їм смерть страшна.

Немов квіти на покосах
З-під заліза на землі,
Наче в маках довгі коси
На розчавленім чолі.

Усі покотом лежали,
На тілах тремтіла кров,
А над ними повівала
Чорна з диму хоругов.

Промінь сонечка ласкаво
Зазирав десь з-поза гір
На вкраїнський цвіт кривавий,
Тужно шумів темний бір.

* * *

Жорстока смерть. Мов ріка ран
Струмками кров спливала.
Незламний дух остався нам,
Бо духа не здолали.

Сильніший він від сталі був,
За всю залізну зброю,
Про нього світ увесь загув,
Не затопили й кров'ю.

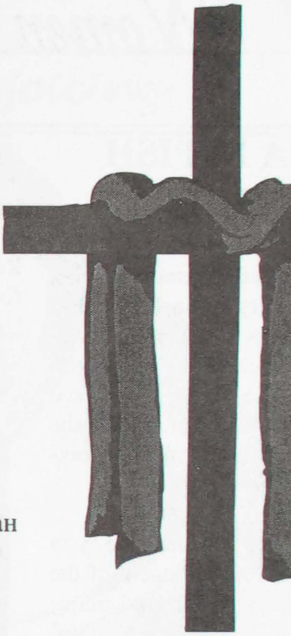

СВЯТА НІЧ

Леся Українка

В темну ніч ми зібрались
громадкою йти
Так поважно немов у пригоді
Мали стати кому, а проте без мети,
Ми дивились на зорі та й годі.

Тихі, тихі й спокійні були
Ліс і поле на цілім просторі
І, здавалось, неначе ми чути могли,
Як спадали летючії зорі.

Всі розмови нескінчені тут на землі,
Десь кінчалися там між зірками,
Проти вічности неба були ми малі,
Але небо схилялось над нами.

Ніч без тінів і світло без
проміння хвиль. . .
Все було і далеко й близенько.
І сіяли нам зорі за тисячі миль
І між ними світили низенько.

І немоб над святами зірки золоті
У корону сплітались огнисту.
Отже й справді, здається були
ми святі
В тую зор'яну ніч золотисту.

ДВІ МУЗИ

Леся Українка

Прилинь до мене, чарівнице мила,
І запалай зорею надо мною,
Нехай на мене промінь твій впаде,
Бо знов перемогла мене
ворожа сила,
Знов подолана я, не маю сил
до бою, -
Я не журюся, бо знала -
се прийде.
Спокійна я, боротися не хочу,
В душі у мене інші бажання:
Я тільки думкою на світі
буду жить,
Я хочу слухать річ твою урочу
І на своїм чолі твоє сіяння
Почуть бажаю хоч єдину мить.

Жіночі Постаті
Women of Influence

ANNA PAPISH (GINGERA)

Anna Papish has left a memorable mark on the community in Saskatchewan through her role as a supportive volunteer who approached her tasks with energy, love of the people she worked with and the work in culture that she undertook. Her greatest love was working with young people.

The eldest of 10 children born to Michael and Yadwiga Gingera of the Brooksby District, she had many opportunities to make herself useful and to observe the development of young children. This knowledge she carried into her work and her adult life as a mother of two girls and a boy.

An activist, she undertook a wide assortment of assignments tackling their challenges with humour and joyous dedication. A positive outlook, bubbly spirit and firm faith have overcome a frail physical condition.

It was when Anna and her husband Peter moved their household to Saskatoon in 1954 that she commenced her community and organizational work with seriousness, concentrating on the Ukrainian Women's councils, the Ukrainian Youth groups and, in the broad community, Folkfest and other needy projects. She was a representative to the Saskatoon Sanatorium Board from 1955 to its closing; to the Multicultural Council in Saskatoon; Treasurer to Saskatchewan Seniors Association; representative to CNIB; committee member for the Saskatoon community Radio Society; a representative to the Board of Directors for the Ilarion Residence Building Committee; and for five years a member of the Ukrainian Canadian Social Services Organization. Involved with the Folkfest Kyiv Pavilion for many years

she was elected to the Folkfest Board of Directors in 1998 and then re-elected for another two-year term to 2001.

A member of the Ukrainian Women's Association of Canada since 1951, she also served on the Ukrainian Canadian Women's Council. she was called to perform cultural teaching tasks at different schools demonstrating the making of pysanky, kolachi and Easter breads. She also did demonstrations for Ukrainian Museum classes and at the Mohyla Institute during the Ukrainian Cultural and Language Immersion Summer School.

Anna Papish was a senior advisor to the Saskatchewan Ukrainian Youth since 1963. She also served as treasurer on the Canadian Ukrainian Youth of Canada Council. Her philosophy was to involve herself entirely with the groups. She would attend all their performances and clap enthusiastically for their dancing, reciting or singing.

She served as president of the Parent Committee of the Rushnychok Dance Group and of the Ukrainian School for seven years. Her support of and influence on the young people was acknowledged in 1995 with the local CYMK group took on the name of the Anna Papish Branch in recognition of her many years of support, guidance and leadership.

Anna has received honourary certificates of Recognition from the National Ukrainian Canadian Women's Council, the Government of Saskatchewan 75th Anniversary Committee, the Ukrainian Museum of Canada-UWAC and the Canadian Ukrainian Youth of Canada. The Ukrainian Women's Association of Canada presented her with a certificate for 25 years of service to the organization and a life membership.

Anna Papish was imbued with the philosophy that a community's strength lay in the support provided to its members. She contributed to this strength at meetings, in hall kitchens, in front of a stage of performers responding to her enthusiastic applause. Love Builds a Nation.

Anna Papish was presented with a "Nation Builders Award" by the Ukrainian Canadian Congress, Saskatchewan Provincial Executive in November, 2000. The preceding biography was submitted by Sonja Bejzyk, National President UWAC and taken from the commemorative booklet.

Mary, Our Cause of Rejoicing

by Bishop BASIL (Essey)

reprinted with permission from The Handmaiden, Vol. I, No. 1/Winter 1996, Conciliar Press

Mary the Theotokos is very close to my heart, and, I am certain, close to the heart of all who lover her Son, Jesus. I can hardly think of her name without tears. When God, in the fullness of time, because of His great love for His creation, sent His Only-Begotten Son to save us sinners, He chose to do so in a way that is at once simple and tender, and profound, beyond our comprehension. He came to find a bride.

And God the Father, who is above all and in all and over all, chose to unite Himself, through the Person of the Most Holy Spirit, with one of us: the only daughter of Joachim and Anna, the young woman of nazareth who had been prepared from all ages to become the bride of God. She is our boast. She is like us in her earthly beginning, and she is like us in her earthly end. She is at once our sister -- a daughter of Adam, just like us -- and also our mother.

To begin the betrothal of Mary with God, an archangel was sent, one of those who stand perpetually around the throne of God and sing His praises. An angel, beneath whom mankind was created, was sent to the house of Joseph, the betrothed of the Virgin, and began the relationship of betrothal and marriage, an unwedded marriage, between God and the Father and the young virgin of Nazareth, with the word, "Rejoice."

The hymnography of our Church says that when the Archangel was sent he came in awe and wonder, and he stood in confusion in this humble abode in North Palestine, announcing to a creature on a scale lower than his own that she was to become the Bride of the Father, the Mother of the co-eternal Son. Her relationship with God is our cause of rejoicing. She is our offering, our oblation, our *prosphora* [Eucharist bread], offered to the Father, from which the Lamb of God will come forth -- the Lamb of God who takes away the sins of the world. In a very real way she became the first to receive Jesus as her Lord and Saviour. She alone among all humanity can say that she did not only receive Jesus into her heart spiritually, but she housed Jesus in her womb, in her body.

To imagine Mary's response to that news of the Archangel Gabriel is beyond our comprehension. We have become so accustomed to hearing the account of the Annunciation that we forget the power and the wonder and the godly fear that must have overcome this young virgin. She was only about fourteen years of age when she said "Yes," and when all creation began its rejoicing at its salvation.

"My soul magnifies the Lord and my spirit rejoices in God my Saviour," she sings. She becomes a prophetess when she says, "Behold, all generations shall cal me blessed." She whom all generations call blessed and she in

whom all rejoices was our offering to God. We see this in a well-known hymn from the Nativity of Our Lord:

The angels offer Thee a hymn;
the heavens, a star;
the Magi, gifts;
the shepherds their wonder;
the earth its cave;
the wilderness, the manger;
and we offer Thee a Virgin Mother.

When it came time for God to send His Son and take flesh on this earth, all of His creation wanted to offer a gift. The earth offered a warm cave, and the heavens offered a star -- not just any star, but a brilliant star such as the world has never seen and may never see again. The bodiless hosts offered a glorious hymn, the most glorious hymn with the most glorious message ever heard on earth. Even the animals offered a gift. They offered their food trough, the manger. And beyond that, tradition tells us that they offered their breath to warm the newborn Child.

The poor shepherds could offer nothing but their wonder, but they offered that. They came and knelt in that very strange cave that was the temple. Magi who traveled from afar came and offered their best gifts of gold and frankincense and myrrh. And we, humanity, offered God our best gift, a Virgin Mother.

Her relationship with Christ was a unique relationship, something that no one else can have. It gives her a unique place in salvation history. Until the coming of the Archangel Gabriel to the dwelling in Nazareth, the people of God would make pilgrimage to the temple in Jerusalem, to worship God who was present there, and to revere the very stones of the temple. Yet at a moment in time, in an obscure Palestinian village, in a young virgin, that temple became passé and irrelevant. She became the temple, and it is for that reason that we venerate her. She became the temple, a unique thing that gives her a unique position in our salvation. It was from her blood that God took blood, blood that would become the fountain for our immortal life. It was of her flesh that God took flesh, the flesh that is now offered to us as the food of immortality.

Who but Mary breast-fed Him who feeds all of creation? Who but Mary carried in her arms as mother Him who sustains and upholds all the universe? It was Mary who upheld God,

She brought comfort to God. And when God wept, when Jesus wept, it was His mother, like every mother, who wiped away His tears. Mary wiped away the tears from the face of God.

the Creator of all things visible and invisible, as He took His first steps on this earth. She offered her little finger for a tiny hand to grasp. when the child Jesus, as He must have done, scraped His knee or was hurt by some unkind words of a playmate, and wept and came running to mother, it was Mary who kissed the wound and made it feel better, or took Him in her arms and assured Him that the unkind words and the sadness which He felt would pass, that everything would be all right. She brought comfort to God. And when God wept, when Jesus wept, it was His mother, like every mother, who wiped away His tears. Mary wiped away the tears from the face of God.

What is profound about this is not just the fact that these things happened, but that Mary knew who it was that she supported with her little finger. She knew who it was who suckled at her breast, whose diapers she changed. She knew who it was whose wounds she kissed and bandaged, whose hurt feelings she comforted, and whose tears she wiped away. Mary knew.

In the Feast of the Presentation, she brought her Son to that stone building in Jerusalem that she knew was no longer needed, knowing that He was the Son of God. It was at that time that her sorrows began. Forty days after the birth of her only Son, the great sorrow that would come to her heart was foretold to her: that there would come a day when His wound would be not just a scraped knee, but nailed hands and feet, and a pierced side. That the tears that he shed and the unkind words and actions that He endured would be not just unkind words of little playmates, but the sentence of death from those whom He came to save. How her heart must have been pierced wanting to kiss those hands, and the feet, and the side, and the brow, to make the wounds and the pain go away, to no avail. And how she must have anticipated receiving her Son from the Cross, now dead.

Who among all humankind has offered so much to our God? She offered every motherly tenderness (and there's no tenderness like a mother's tenderness) -- who but Mary endured such pain? Our hymnographers show us Mary standing at the Cross, remembering Christ the child when He took His first steps, and when he said His first word, and when He shed His first tear, and when He laughed His first laugh, and called her "Mother" for the first time. Imagine, now, that very human Mary standing at the Cross.

The Theotokos was overcome with sorrow

Seeing You crucified and dead on the Cross.
She cried out, "How You suffer, my beloved Son!
The sword thrust in Your side has pierced my heart.
My wound burns with Your agony.
Nevertheless I sing Your praise,
For You willingly died to save the human race."

"Nevertheless I sing Your praise." In spite of all the ugliness that she sees and the pain which she endures at seeing her Son unjustly crucified by those whom He came to save, yet she glorifies Him. She knows He is God. The only thing that can balance that sorrow is the joy which she had three days later, when her Son rose as victor. Imagine her joy when the angel came to her and said, "Rejoice, again I say rejoice, for your Son is risen from His three days in the tomb, and with Himself He has raised all the dead. Rejoice, rejoice!"

It is not a theological proposition, but a simple fact, that God became man, he became what you and I are in everything except our sin. And for that to be possible, he needed a mother. The honours and prerogatives given to her during His earthly life must pale, compared to those accorded to her now that He is seated at the right hand of His Father on the throne of glory, bearing the flesh and the blood which He took from her. her flesh and blood given to Him, her Son, sits at the right hand of the Father and is accorded worship by thousands of angels and ten thousands of archangels -- her flesh and blood, the flesh and blood of Adam, the flesh and blood which you and I share with her, and because of her, with our God.

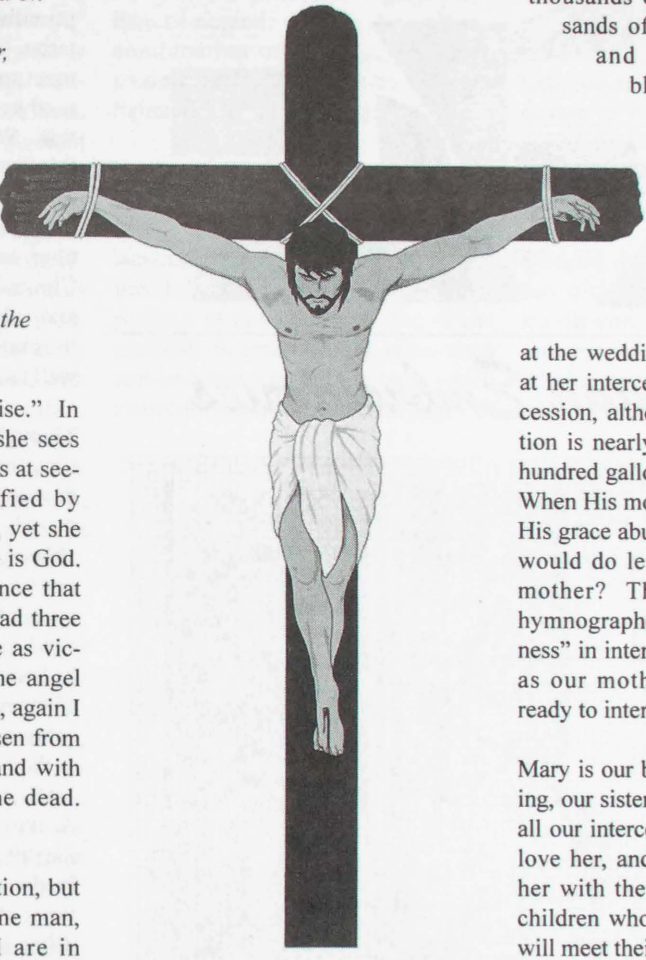

It is no accident, then, that our Lord's first miracle, at the wedding in Cana, was worked at her intercession. And at her intercession, although the wedding reception is nearly over, He makes over a hundred gallons of the very best wine. When His mother asks, He pours forth His grace abundantly and richly. Who would do less, at the request of his mother? Thus Mary has what the hymnographers call "motherly boldness" in interceding with Christ -- and as our mother also, she is always ready to intercede on our behalf.

Mary is our boast, our cause of rejoicing, our sister, our mother, and most of all our intercessor. Let us honour her, love her, and bring our needs before her with the innocent confidence of children who know that their mother will meet their needs with love.

This article is adapted from a talk given by Bishop BASIL (Auxiliary Bishop of the Antiochian Archdiocese) in Ben Lomond, California, in February, 1995.

ADVERTISE IN *Promin*

Advertising rates for one year are:

business card	$150.00
1/4 page	$250.00
1/3 page (outer column)	$375.00
1/2 page	$500.00
full page	$900.00

Subscriptions and advertisements should be directed to the Promin address as provided on the inside cover.

Галя Щерблюк, Крайова Референтка Променя
Helen Scherbluk, National Promin Convenor

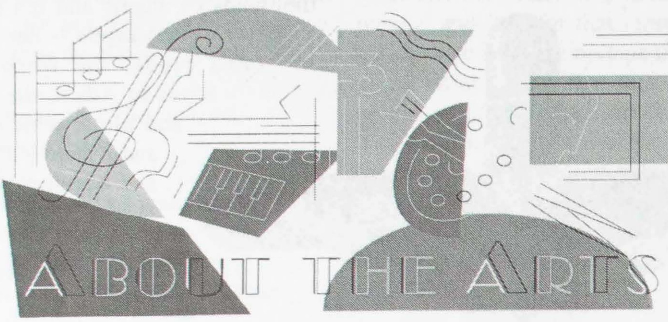

Ukrainian Embroideries

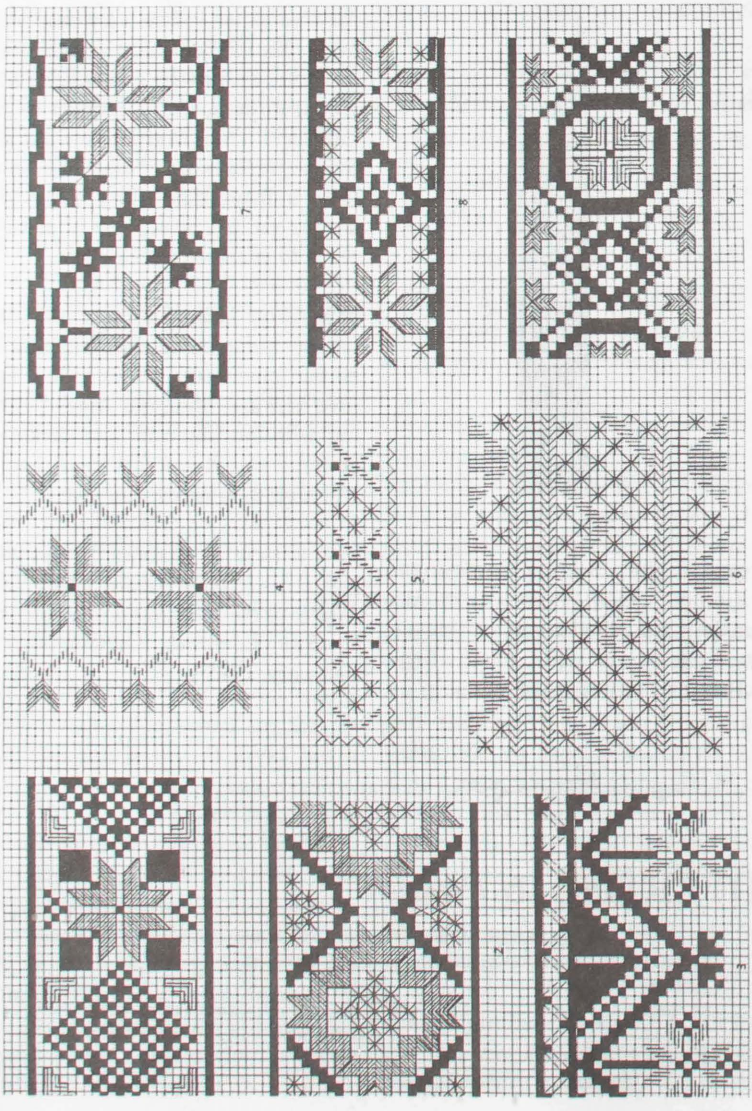

The simple stitches, which for ages in primitive times had been merely utilitarian (as, for example, holding a garment together), gradually began to be used as a medium in the art of decoration. With the progress of civilization, this mode of stitch adornment eventually developed to a high degree of excellence. We learn from ancient chroniclers that such peoples as the Chinese, Persians, Scythians, Greeks and others, had used needlework to decorate their homes and temples as well as their clothing.

Through the centuries up to the present time, needlecraft has continued to be developed in different parts of the world. It is interesting to note that although the stitches used in developing this art are very much alike, the types of decorative needlework, developed in different locales, vary. It may be concluded that, due to the influence of environment, as well as to the conception of beauty of the peoples native to their particular environment, needlecraft rarely developed in prototype. As a result, various peoples using similar stitches in their own way eventually developed different and specific types of embroideries. The types may differ in such matters as design construction, colour, combination of stitches, or combination of colours.

Ukrainian embroideries are known for their variety in stitches and colour combination. This is partly due to local as well as regional development of needlecraft. Through successive generations the women, isolated in different surroundings carried on the tradition of adorning their household linen and wearing apparel in their particular locality in their own manner. That is the reason for certain characteristics in embroidery and for the differences in designs in different parts of the country.

There are three types of needlework that are in general use in Ukraine.

Two types, known since ancient times, are *"nyzynka"* and *"nastyluvania"* embroideries. Of the two, *nyzynka* is believed to be the older, though samples of both embroideries have been found in the excavations of ancient ruins in Ukraine.

Nyzynka embroidery made its appearance in Western Ukraine. It was developed in the Carpathian Mountains region and the adjoining areas. Though its use spread to districts along the river Buh and may be found, with certain variations, in other localities, *nyzynka* is known as traditional embroidery of Ukrainians in the Carpathian Mountains area, where, in some localities, it has been preserved in its original form up to the present time.

Nyzynka embroideries are unique. They are worked differently than any other type of embroidery. *Nyzynka* is worked on the wrong side of the material in a technique similar to weaving. Worked on counted threads in black or maroon color, *nyzynka* covers the fabric threads and simultaneously forms the design. On this dark background, the design is finished in brilliant colours.

Approximately at the time that *nyzynka* embroideries were prevalent in the West, *nastyluvania*, a type of flat stitch embroidery, was used in Eastern Ukraine. It was especially favoured and best developed in Poltava and its surrounding areas. Hence, it became known as *Poltavske nastylania* or Poltava flat stitch embroidery. Flat stitch designs - Poltava style - are seldom worked with flat stitches only, but with a combination of stitches such as cut-and-drawn work, openwork embroidery, and others.

All stitches are worked on counted threads of the material. Flat stitches in the motifs completely cover the ground, but motifs are spaced on open ground of the material. Designs are embroidered in one colour, either in white or pastel shades of grey, grey-blue or natural. Due to the colours, combination of stitches, and open ground, the designs have an effect of lightness that is quite attractive.

To the third type belong the embroideries in cross-stitch (khrestikovym stibom). Though appearing in Ukraine somewhat later, cross-stitch came to be used in all parts on the country. In the process of development, due to the similarity in embroidering, cross-stitch embroideries acquired the traits which characterized the two former types of needlework in Ukraine. Other characteristics that developed in Ukrainian cross-stitch embroideries are: colour balance in designs, achieved with colours of equal density and by liberal use of black and bright colours; unique design construction, due to absence of large one-colour areas; relatively small motifs in colour, contained by dark colours; and the combination of various stitches. As a result, cross-stitch needlework, with the characteristics mentioned above, is recognized as a development in embroidery that is distinctly Ukrainian.

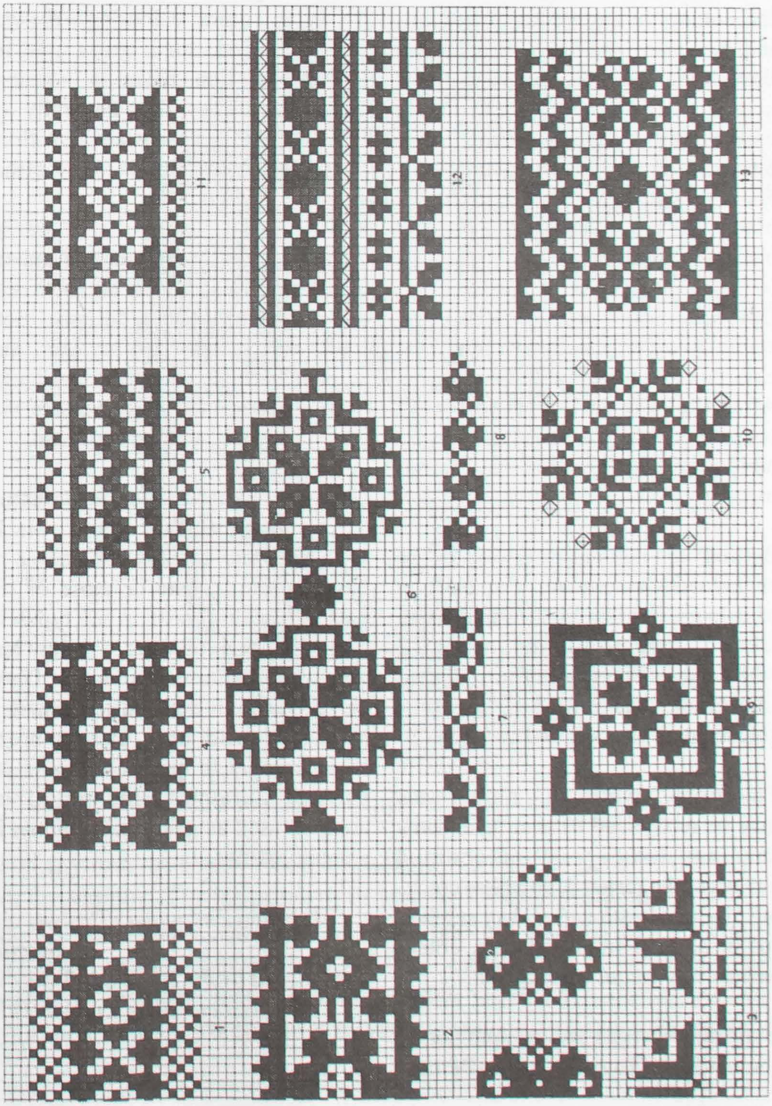

Previously mentioned local and regional development in needlecraft is evident in Ukrainian cross-stitch embroideries, in stitches as well as in colours. Predominant in Eastern Ukraine were cross-stitch designs, either in two colours, black and red, or in one colour - red. Black, red and yellow colours were commonly used in embroidery in districts along the border of Eastern and Western Ukraine, where auxilliary stitches began to appear with cross-stitch.

In Western Ukraine, the embroideries were more colourful. Not only were the colours in embroidery more varied, but many regions and localities developed their own designs, or a specific colour combination in embroidery that, like the tartans of Scotland, indicated where the wearers of these designs lived. Designs in black and red colours were popular but not predominant.

Up to the first World War only vegetable dyes were used. As a result, the embroideries were mellow in colour. After the War aniline dyed thread became generally available and eventually replaced vegetable dyed thread in embroideries.

Because the colours were strong, the embroideries were gaudy. Combination of colours, quite foreign to traditional Ukrainian embroideries, appeared when in the embroidery of some localities black was replaced by other colours, such as green, red and blue.

Traditional Ukrainian embroideries may be recognized by their symmetrical lines due to work on counted threads of the material, complete covering of ground with embroidery stitches, combination of various stitches, colour balance and design construction.

Ukrainian designs are predominantly geometrical. They are generally constructed of variously formed motifs which are bounded by rows of stitches on either side. The component motifs of most designs are complete in themselves. They may be lifted from the design and used spearately. This unique assemblage of motifs makes it possible to use one design and its component parts for decorating complete ensembles such as table linen, wearing apparel, and others.

Floral designs, both in cross-stitch and flat stitch, are found in embroideries in Eastern and Western Ukraine. But floral designs are stylized and do not appear in natural colouring. Flowers are not shaded, nor is green used for leaf colour. Constructed in indicative geometrical lines, they generally are free flowing; but there are also floral designs that are bounded on either side with borders.

Bird and insect motifs, found in embroideries in some localities, do not constitute a dominant part in designs. Both birds and insects are stylized and embroidered in colours that blend with those of geometrical or floral motifs with which, generally, they are combined.

Ukrainian embroideries contain basic and additional colours. black, red and white colours are known as basic colours. One or more of the basic colours appear in all types of Ukrainian embroideries. Yellow and green are additional colours. These two colours, in their various shades, may be found with one or more basic colours in embroideries in all parts of Ukraine. Blue and violet are also used as additional colours in some localities.

Ukrainian Embroidery Designs and Stitches
Published by the Ukrainian Women's Association of Canada 1957

ЛЮБОВ ДЛЯ УКРАЇНИ

Уляна Кравченко

О що ж Тебе, мій Отче
Буду молоти?
Дай іскру того світла
Щоб оцінити
Тих творів величавість,
Що світ зложили,
А злі пригоди й страти
Знести дай сили!

Най молодість все добрі
Діла вкруг сіє,
Холодну ж старість
пам'ять,
Тих діл най гріє!
Нехай життя зіллється
У дві краплини;
В любов для цих
найменших,
В любов для України.

For Our Children

Нашим Дітям

МАВКА РОЗКАЗУЄ ПРО ТЕ, ЯК ВОНА ЗИМУВАЛА

Мені здається часом, що верба
Ота стара, сухенька - то Матуся.
Вона мене на зиму прийняла
і порохном мякеньким устелила
для мене ложе.

.... Спить озеро, спить ліс і очерет,
Верба рипіла все: „засни, засни" ....
І снилися мені все білі сни:
на сріблі сяли ясні самоцвіти,
стелилися незнані трави, квіти,
блискучі, білі.... Тихі ніжні зорі
спадали з неба -- білі, непрозорі -
і клалися в намети . . . Біло, чисто
попід наметами. Ясне намисто
з кришталю грає і ряхтить усюди . . .
Я спала. Дихала так вільно груди.
По білих снах рожевії гадки
легенькі гаптували мережки
і мрії ткались золото-блакитні,
спокійні, тихі, не такі, як літні . . . .

Леся Українка з А. Драгомановою (Фото 1895 р.)

Ви всі напевно знаєте про славну українську письменницю Лесю Українку. Її згадуємо особливо тепер у лютому, бо дня 13 лютого припадають її уродини. Тут ми помістили уривок з її драми „Лісова" пісня. В цій драмі Леся Українка розказує про Лісову Мавку, таку дівчину, що про неї розказують у казках. Коли Леся Українка була ще мала дівчинка, любила слухати такі казки і запам'ятала їх на все життя. В казках розказують, що мавки засипляють на зиму десь у дуплах старих дерев і тільки весною виходять на світ. Тут саме мавка пробудилася з зимового сну та розказує хлопцеві Лукашеві, як то вона спала).

ГОСПОДАРСЬКІ МУЗИКИ

Чи чули ви ту музику,
Господарську, невелику?
Когут тягне: ку-ку-ріку!
Курка: ко-ко-ко без ліку.
А пантарка: піть-пілітъ,
А той індик: ґлю-ґлю-ґліть!
А качечка: ква-ква-ква,
Я не їла днів зо два!
А гусонька: ґе-ґе-ґе,
Дайте їсти щось таке!
А корова: му-му-му,
Я чекаю на траву!

А конина: іга-га-га
Дайте сіна і вівса!
А пес Бровко: гав-гав-гав,
Я сторожу хату вам!
А котище: мяв-мяв-мяв.
Хто би молочка подав?
А козуня: ме-ме-ме
Баран собі: бе-бе-бе!
Свинка кличе: рох-рох-рох,
Я би зїла і за двох!
І так жваво, без упину,
Йде музика цілу днину.

Микола Горішний

юні друзі ч.1, 1961

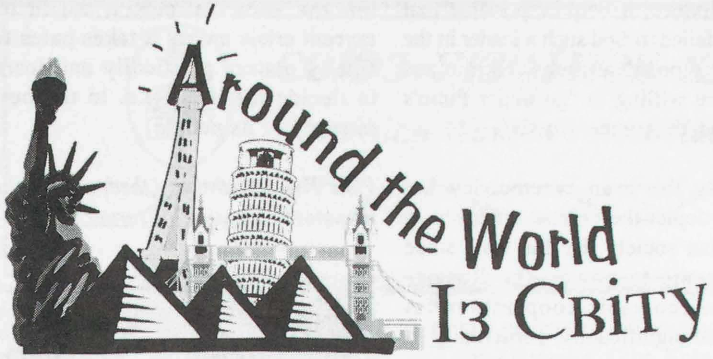

Of Putin, Russia, and Ukraine

by Volodymyr Senchenko

Reprinted with permission from
The Ukrainian Observer
Issue 82/3

'Ukraine is an independent State and the current Russian elite should recognize this fact', stated Michael Gorbachev, the first and last President of the former Soviet Union, on the eve of New Year 2001.

However, the Russian political elite cannot (or rather does not want to) acknowledge this very simple and obvious truth. The Russian leadership as well as the rest of the Russian society will never voluntarily stop viewing Ukraine as something that belongs to it. Thus, Russian politicians and strategists keep hatching plans for privatizing Ukraine, which involve re-unification, annexation, merger and other appropriation scenarios up to invasion.

The methods employed to reach the aforementioned goal include all sorts of pressure, particularly that economic, diplomatic, informational (or rather misinformation), psychological, etc. Over a decade of independence, Ukraine has faced oil and gas blockades, the 'fraternal' division of the former USSR's Black Sea Navy, 'exclusive' trade limitations, unreasonably strict and complicated customs procedures for Ukrainian citizens, outrageous anti-Ukraine stories in the Russian media and many more facts testifying to Russia's unfair treatment of its Western neighbor. These actions of Russia have triggered indignation even on the part of the ethnical Russian (and historically pro-Russia) population of Crimea and Eastern Ukraine.

It seems that Russia should have realized by now that the only successful technique of 'winning back' Ukraine is the one of acknowledging its political independence and building up consistent and fair partnership with this country. Indeed, there are plenty of grounds for this strategic partnership as Russia and Ukraine have always complemented each other in terms of industrial and particularly high tech development and production. Needless to say that the two countries' cultures and human relations are also exceptionally close and mutually assimilated.

Now that the new generation of Ukrainians who have not experienced living in a common Russian-Ukrainian environment back in Soviet times and, thus, are not used to viewing Russia as a 'brother' and a 'friend for ever' is maturing, it becomes simply critical for Russia to secure itself the image of an equal and reliable partner with the Ukrainian public.

It should be noted that the Ukrainian government has also made some considerable steps to encourage Russia to finally change its bullish position regarding Ukraine. The recent appointment of a new foreign minister (the more 'neutral' one compared to his openly pro-Western predecessor) is just one example of Ukraine's attempts to "warm up" its relations with the Eastern neighbor.

Partially, Ukraine's current urge to mend its relations with Russia stems from the recent actions on the part of the Western governments and international financial organizations regarding Ukraine. Their practically undisguised pressure on Ukraine for the sake of their business interests has made many in Ukraine's political circles believe that the West is not interested in this land's further economic development and thriving. According to the rapidly spreading perception, the leading Western countries are quite happy with Ukraine being merely a source of cheap raw materials and an undemanding market for their industries.

The West's anti-damping measures against Ukraine's metallurgical manufacturers as well as ultimatum-like demands to lift the established export duties on sunflower seeds, cattle, cattle skins and Ukraine's other important exports as the main condition for giving the country a long-awaited loan are being interpreted accordingly within Ukraine. Under the circumstances, the prognosis of Ukraine's partnership with the West might be highly unfavorable.

On the other hand, this gives Russia a unique chance to advance to the position of Ukraine's major partner and benefactor by showing just a bit of

goodwill. This includes primarily passing to Ukraine its portion of the former USSR's foreign properties as well as eliminating artificial trade barriers. And certainly, the common historical past of Russia and Ukraine allows the Russian government to propose various human-factor initiatives aimed at reviving friendship and mutual respect between the two brotherly nations.

But perhaps the most powerful attraction factor that Russia has ever featured in the eyes of ordinary Ukrainians is the charismatic personality of its current President, Mr. Putin. His image of the reviver of "Russian glory", the apologist of social justice and the fighter against shadowy capital in the persons of Russia's well-known nouveau rich, Mr. Gusinsky and Mr. Berezovsky, makes him highly appealing for the Ukrainian population that has been longing for a "real strong leader" for years. Indeed, it is quite possible that having failed to find such a leader in the domestic political arena, Ukrainians might be willing to "go under Putin's rule" and, thus, under Russia.

Certainly, this is an extreme view but it does depict the current tendency in Ukrainian society. By the way, since Putin came to power, the Russia-Ukraine economic cooperation has improved significantly, particularly in the energy, space and aircraft sectors. At the same time, certain Russian chauvinist forces continue to generate anti-Ukraine statements in the Russian media as if trying to demonstrate that the new Russian government has little or no control over them.

To draw the line to my writing, I would like to stress that no matter how the Russia-Ukraine relations will progress in the future, Ukraine should realize that neither the East, nor the West can help it out of its current crisis unless it takes pains to finally mature politically and learn to decide for itself (i.e. to the best interests of its people).

Visit The Ukrainian Observer on the internet at ukraine-observer.com.

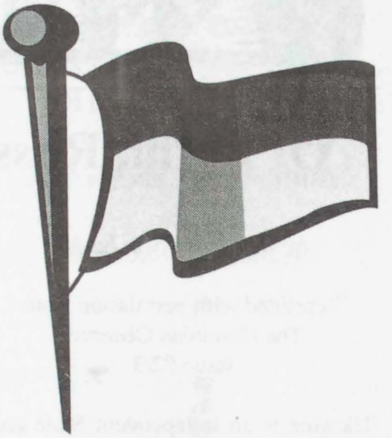

e-mail: athensptg@netaccess.on.ca

Reliability Since 1973

athens printing

— Complete in House Service →

— From Creative Design to Final Product →

— Black on White → to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9

Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ
Ukrainian Women's Association of Canada

Sonja Bejzyk, National President UWAC
Соня Бейзик, Крайова Голова СУК

Святкування визначних жінок

Лютий - місяць невмирущої пам'яті визначних українських жінок перед якими клонять голови українці цілого світу.

Леся Українка, Ольга Басараб, Олена Теліга і Харитя Кононенко - борці словом за кращу долю нашого народу. Дотримуймося вже уведеної традиції нашої організації і влаштовуймо академії і концерти в їхню пам'ять. Хай світла пам'ять про цих героїн буде для нас, українських жінок. прикладом до наслідування.

Honouring the Famous

In the months of February and March our branches traditionally recognize our great poetesses and heroines, such as Lesia Ukrainka, Olha Kobylanska, Olena Teliha and others for their inspirational literary achievements. These great fighters for human rights and for the rights of women should be cherished and remembered. We encourage you to include the participation of our youth in such commemorative celebrations. It is vital that they become familiar with the great historical past of Ukraine. The knowledge gained from their participation in such events will serve as a catalyst in developing pride in their Ukrainian heritage and thus become instrumental in retaining their ethnic identity.

Анкети

Вже відділи відбули свої річні збори, отож бажаємо управам ви тривалости і найкращих успіхів в цьому ювілейному році Союзу Українок Канади.

Просимо якнайскоріше надіслати до централі виповнені анкети з бюджетовою належністю. Якщо, ви це не зробили, то просимо прислати нам імена членок відділу і рік коли вони вписалися як членки СУК.

Annual Reports

Thank you for your prompt response to our request regarding the annual reports (anketas). Thank you as well for the lists of your members. It is imperative to complete these reports as carefully as possible, especially the areas regarding your 75-th anniversary celebrations and your assistance to Ukraine.

75-th Anniversary UWAC

The year 2001 is the 75th Anniversary of the Ukrainian Women's Association of Canada. Three quarters of a century of dedication, commitment and integrity is indeed something to be prous of. On this occasion the National Office encourages:

1) All branches and provincial council executives to honour their past presidents at some appropriate function. Certificates to past presidents will be available from the National Office, however, names and years in office would need to be sent to the Office 2 or 3 weeks ahead of time.

2) All branch and provincial executives to commence writing a brief history of their activities for the years 1976-2001 (25 years). We request that pictures of your recent executive and outstanding events be used as well. It is the hope that this last 25 year history will be more of a pictorial history.

The National Office is planning to issue:
i) an audio cassette and CD on religious music and songs for children; and
ii) a commemorative 75th Anniversary plate.

Both of the above will be sold from the National Office.

Sonja Bejzyk, National President

Український Музей Канади СУК
Ukrainian Museum of Canada UWAC

ВИШИВКИ З УКРАЇНИ

В приміщені Катедри Св. Володимира, з ліва на право - мгр. Анна Троян, проф. Мирослава Кот і Мгр. Євгенія Мельничук

В приміщені Інституту Св. Володимира, з ліва на право - Ірена Мороз, Проф. Мирослава Кот, Клабдія Микитюк, Анна Троян. З переду Галя Ключко, куратор Музею і правнука Івана Франка - славного сина дрогобиської землі

Любителі української народної вишивки в Торонті і околиці багато скористали з непересічних імпрез, які були влаштовані достойній гості з України. Це свідчить що коріння творчості далеко вглиблене в нашу матірню спадщину в Україні, яка віками багата талантовитими народніми і клясичними митцями.

Відділ Союзу Українок Канади Св. Княгині Ольги при Катедрі Св. Володимира в Торонті гостив з України достойну доповідачку, винятково якісну виставку вишиття та презентацію унікальної книжки в неділю 22-го жовтня, 2000-го року. Після перекуски яку членки - Зеня Волощук, Ева Гайдук, Галина Кризел, Дора Хляків і Олена Ринковська, на чолі з Панею Звірховською приготовили, імпрезу відкрила і привітала гостю голова Відділу, мгр. Євгенія Мельничук, а мгр. Анна Троян представила.

А в середу 25-го жовтня, у вечорі, Онтарійська Філія Українського Музею Канади, Союзу Українок Канади влаштувала в приміщені Інституту Св. Володимира подібну імпрезу в присутності вишивальниць і любителів вишивки та членів музею. Імпрезу відкрила голова музейної філії, Клавдія Микитюк, Анна Троян представила, а Галя Слонецька подякувала за дуже цікаву доповідь і прекрасні вишивки привезені з України. Після доповіді др. Ірена Мороз, голова Ради в Справах Культури при Світовому Конгресі Українців, привітала і висловила признання прелегентці за науковий підхід в пізнанні і збережені народної вишивки в Україні. На кінець Клавдія Микитюк запросила присутніх гоститись чаєм і солодким, яке приготовили голова, Леся Галій і Женя Бабій.

Достойна гостя і доповідачка з

України була Професор Мирослава Кот, доцент кафедри методики та історії народних художних промислів в Дрогобицькому Університеті ім. Івана Франка. Вона привезла вишивки - сорочки, суконки , рушники і серветки - Бойківщини, Гуцулщини, Тернопільщини, Полісся, Волині, Полтавщини та Київщини - виконані нею, членом Спілки Майстрів Народнього Мистецтва України, та її студентами, багато з яких вже є також заслуженими майстрами. Різноманітні стіби - заволікання, хрестики, верхоплут, мережки, вирізування, виколювання, прутик, гладь, стебнівка - майстерно творили взори непересічної краси на полотні і батисті. Очі розгублювались, а пальці мимохідь простяглись, щоб хоч доторкнутися краси. Дехто купував а дехто замовляв, щоб і їм вишили щось подібне прекрасне ті досконалі майстрині української вишивки.

Професор Кот, яка присвятила майже 50 років свого життя педагогіці матиматики, під впливом своєї Мами з малечку полюбила вишивати і майже все своє життя збирала старі традиційні вишивки, вивчала досліджувала, вишивала, виставляла і навчала українську народню вишивку.

У 1982-му році Проф. Кот зорганізувала секцію народньої ви шивки на факультеті громадських професій де навчала студентів університету. Працювала за народніми взірцями на основі аналізу і синтезу традиційних джерел української народньої творчості. Понад 500 студенток перейняло від майстрині науку, а з тих понад 20 прийнято до Спілки Народніх Майстрів України.

Також понад 20 років велику увагу Проф. Кот приділила вивченю традиційної вишивки Дрогобиччини, бойківського краю Івана Франка. Взори досліджувала в музеях народньої творчості, по селах поміж загубленими клаптиками в бабунених скринях і на іконах в старенькких церковцях із 16-го до 18-го віку. Старанно відрисовувала і відшивала. Типово чорно-червоні рослинні і геометричні взори і мережки цього району є унікальні, дуже старі і майже забуті. В сутті ці взори мають багато більше спільного із взорами Київщини і Чернігівщини ніж Галичини, але в той же сам час підкреслюють що найстарші і найбільше типові взори України є виконані червоними красками „Батька Сонця" і чорними „Матері Землі". Ті взори дуже старі і майже забуті, але вони находять нове життя і зацікавлюють багато з нового покоління вишивальниць і колєкціонерів українського народнього мистецтва через ви ставки і появу книжки Проф. Кот під назвою „Вишивка Дрогобиччини Традиції і Сучасність".

Наша громада численно підтримала ці імпрези. Всі з великим зацікавленням слухали Проф. Кот, від якої можна було багато навчитися і придбати її науково обгрунтовану книжку взорів. Ця книжка тепер находится на продаж в крамничці Онтарійської Філії Українського Музею Канади СУК в Інституті Св. Володимира.

Мирослава Кот знана по всій Україні і також в США і вже в Канаді де вона другий раз за 6 років виставляє вишивки. Вона теж учасник понад 30-ох республіканських виставок, і виставок в Україні, США і Канаді. Її твори находяться в багатьох музеях України. Вона велику увагу приділила реклямі і розвитку народньої вишивки і своїм власним життям і творчістю забезпечила продовження існування національного народнього мистецтва в Україні. В 1995-ому році, указом Президента Леоніда Кучми, Мирославі Кот надано почесне звання і грамоту „Заслужений Майстер Народньої Творчості України".

Проф. Кот продовжує свої науки над народньою сорочкою по всіх районах України і готується до видання книжки на цю тему. Тоді діяспора знову зможе гостити Проф. Мирославу Кот з виставкою і новою книжкою, та багато нового навчитися від великої мисткині і знавця української народньої вишивки.

мгр. Анна Троян
Референт Розшуків при Онтарійській Філії Українського Музею Канади СУК і Заст. Голови в Справах Ради Культури при Світовому Конгресі Українців

Український Музей Канади
Союзу Українок Канади
Саскатун, Саск.
складає сердечні побажання з нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВГО і НОВОГО 2001 РОКУ
Радослав Боднарик, Директор/Куратор

Recent events at the Ukrainian Museum of Canada - UWAC, Saskatoon

A pre-Christmas Yarmarok was held at the Museum at the beginning of December. This sale featured folk art, crafts, baking, and a large selection of items from Ukraine. The event was considered successful by both the Museum and craftspeople involved, so will become an annual event. A similar sale before Easter is also being considered.

The Museum is currently displaying traditional kylymy from its own extensive collection of textiles. The kylymy are from several regions of Ukraine, and show a range of patterns and colour combinations.

The tenth annual Visual Art Showcase of children's art will be displayed at the Museum from February 18 to April 15. Sponsored by the Saskatchewan Teachers of Ukrainian, this show features artwork by over forty students ranging from kindergarten to grade 8. Work was selected from over 300 entries. This year's theme for the artwork was the Easter cycle of holidays. Students were eligible if they had studied the Ukrainian language in school, out-of-school, in summer courses, or through correspondence programs.

The Museum is now approximately half way to our financial goal for the creation of the Special Collections Gallery. This Gallery will be devoted to long term displays such as our collection of Rupchan pottery, or the series of William Kurelek's paintings about Ukrainian pioneer women.

Recipes from our Readers

Vera Bayrak of Edmonton loves cooking and plans to compile her favourite recipes into a book for her friends. When she was younger Vera was a well-known singer in Toronto, having sung for many years in a women's quartet under the direction of Mrs. Olena Hlibowych.

She retired recently from a position with the Solicitor's Department in the Alberta government and is enjoying her retirement very much. Above all, she loves to cook, and this recipe is a hit with friends and relatives. Смачного!

SALMON AND ASPARAGUS QUICHE

1 - 9" pie crust, baked according to instructions (pierce crust with fork before baking)
1 tbsp dijon mustard
1 cup chopped asparagus
4 oz. sliced salmon filet (or prosciutto ham)
1 cup shredded swiss cheese (you may add more cheese)
1 tbsp fresh dill
3 eggs
3/4 cup milk
1/4 tsp each of salt and freshly ground pepper

Method:
1. Pre-heat oven to 375 degrees
2. Brush cooled baked crust with dijon mustard and sprinkle with chopped asparagus
3. Arrange sliced salmon over asparagus; sprinkle 1/2 cup of cheese evenly on top
4. Beat together eggs, milk, dill, salt and pepper
5. Pour over contents of pie crust and sprinkle with remaining cheese
6. Bake for 35 minutes or until knife comes out clean
7. Let sit for 5 minutes before serving

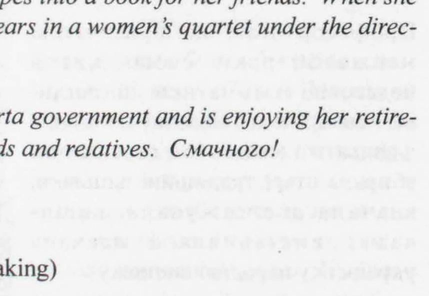

Громадська Хроніка
Community Events

Honouring Fr. Isadore and dobr. Dianna Woronchak

On Sunday October 1, 2000, Father Isadore and dobr. Dianna Woronchak celebrated their 45th wedding anniversary. Following the Holy Liturgy a large crowd gathered in the church hall. The tables were tastefully decorated with yellow and blue place mats and fresh flowers. A long table in the centre of the hall was laden with a wide variety of food (pot luck).

As the anniversary couple entered the hall they were honoured with the presentation of corsages pinned by Bessie Bonar and Josie Diachuk. The choir led by Tamara Antoniuk sang Mnohiyi Lita followed by the Lord's prayer. Following the blessing of the food by Father Isadore all present enjoyed a wide variety of hot and cold dishes and salads. A special anniversary cake was presented to the couple and shared with all the guests.

President of the Parish CouncilAndrew Misiak greeted the couple on behalf of all the members of St. Mary's Church and wished them good health, good luck and many more years of serving the parish. Bessie Bonar greeted the couple on behalf of the Ukrainian Women's Association of Canada.

On behalf of the congregation and the UWAC Helen Tkachuk presented them with a framed picture "Everlasting Love" from the Flowers of the Bible series.

Tamara Antoniuk and Sonia Church sang a duet (mnohiyi lita) in honour of the couple. Both Father and Dobr Woronchak expressed their heartfelt thanks for the lovely surprise.

Father Isadore and dobr. Dianna are very active in the parish life and are well liked by all the parishoners. Dobr. Dianna organized and manages the very successful monthly Perohy Suppers. Best wishes are expressed to Fr. and Dobr. Woronchak for a happy and healthy life. Na Mnohiyi Lita!

Submitted by Helen Tkachuk
Promin Convener

A donation of $50 is enclosed for the Promin Press Fund.

CORRECTIONS/ПОПРАВКИ

В журналі ч.9 за місяць жовтень, 2000 р, в дописі про Левка Миколайовича Ревуцького трапилося помилка в оргиналы з якого стаття передрукована. Повинно бути:
дата народження - 20-голютого 1889 р.,
дата коли помер 30 березня 1977 р. Перепрошуємо за помилку.

В журналі за місяць січень 2001, в дописі „Жіночі постаті " трапилося друкарська помилка. The beginning of the third paragraph should read: Maria was a member of the Dauphin Hospital auxillary from 1952 to 1999. We regret the error.

SUNDAY FUND-RAISING BRUNCH, REGINA SK

Members preparing Sunday Brunch (l to r): Marie Soltys, Anna Zaleschuk, Natalie Ostryzniuk, Natalie Senyk, Sharon Harras, Cathy Luciuk, Gwen Warnyca, Evelyn Korpus

President Gwen Warnyca presenting scholarships to (l to r): Andrew Bremner, Kellen Gulka-Tiechko, Kelsey Welykholowa and Kyle Welykholowa

The Daughters of Ukraine Branch, Regina, Sask. began its fall 2000 programming with a Sunday brunch. The brunch, prepared by members of the Ukrainian Women's Association, was enjoyed by the parishioners of the Descent of the Holy Ghost Pro-Cathedral after the Divine Liturgy on Sepember 10, 2000. The parishoners took the opportunity to welcome their newly assigned priest, Rev. Fr. B. Kuzyk, his wife Sherri and son Jonathan to the Descent of the Holy Ghost Pro-Cathedral parish at this event. In addition, the Daughters of Ukraine Branch, Regina, presented scholarships at the brunch to six Regina young people who attended Trident Camp in July 2000.

President Gwen Warnyca extended a warm welcome to all attending. She explained that the brunch and Silent Auction were a fund raiser for Promin, the official magazine of the Ukrainian Women's Association of Canada. The Silent Auction consisted of various items donated by members of the Association. Included in the auction were two subscriptions to Promin. the lucky recipients were Laurie Saigeon and Tanya Zaleschuk who will enjoy the information and entertaining reading in Promin in the coming year.

Congratulations to Promin on its 40th Anniversary. May it continue to enlighten, encourage and entertain its readers for many years. We are pleased to be able to forward our brunch and Silent Auction proceeds of $646.00 along with an additional sum to make a total donation of $1000.00 to Promin on the occasion of its 40th anniversary.

C. Luciuk, Corresponding Secretary
Daughters of Ukraine Branch,
Regina, Saskatchewan

MRS. NELLIE KRAWCHUK, SURREY BC
CELEBRATES 64 YEARS OF SERVICE

Mrs. Krawchuk's early beginnings date back to 1928 when her mother, Kathryn Horbay, joined the Ukrainian Women's Association of Canada. Mrs. Krawchuk joined the UWAC in Square Hill in 1935 and then joined the Glendon, Alberta UWAC after moving there in 1944. After moving to British Columbia, Nellie joined the UWAC in 1954. Mrs. Krawchuk previously received her 25 year award, her 50 year scroll and pin, and her 60 year scroll and pin.

Over the years she has held various executive positions, taught Ukrainian language classes and Sunday school classes. She was a Senior advisor to Junior and Senior CYMK. During the building of the Ukrainian Orthodox Centre, Nellie was president of the Building Committee and president of three catering groups which were our main source of fund raising during the construction of the Ukrainian Orthodox Centre. Nellie also assisted in arts and crafts, Easter egg writing, embroidery, cooking and baking.

The Krawchuks have donated very generously to the Ukrainian Orthodox Church and the Ukrainian Women's Association of Canada. Mrs. Krawchuk's current and most rewarding position for the past 35 years was being a member of the sisterhood (Systrychi). Many members of the Ukrainian Women's Association who joined the sisterhood have been coached by Mrs. Krawchuk to insure that correct procedures and protocol are followed during Church services and special holiday services. Nellie also maintains a very high standard in the cleanliness and beautification of the Church in order to promote a s erene and peaceful atmosphere.

We thank Mrs. Krawchuk for 64 years of service and her many contributions to the Ukrainian Women's Association of Canada and the Ukrainian Orthodox Church. We wish her good health and happiness in the years to come.

Compiled and narrated by Anne Shouchuk, August 29, 1999

A donation of $55.00 is enclosed for the Promin Press Fund.

PILGRIMAGE TO UKRAINE

With the blessing of His Beatitude Metropolitan Wasyly, Primate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, the Ukrainian Orthodox Church of Canada is announcing a Pilgrimage to Ukraine. This is in keeping with the mandate of spiritual renewal set before us by Sobor 2000. A pilgrimage to the churches and monastaries in Ukraine will provide an excellent opportunity for our faithful to begin this process. The pilgrimage, scheduled for August 16th, 2001 to September 4, 2001, will begin in Kyiv and conclude in Lviv. The carrier is Air Canada.

Participants will have the unique opportunity to take part in the festivities celebrating the 10th anniversary of Ukraine's independence while in Kyiv. A visit to Kaniv, the final resting place of the poet laureate Taras Shevchenko is also scheduled. Other areas visited will be Chernihiv, Korets, Berestechko, Pochaiv, Bukovina Region and Lviv.

The exact cost and detailed itinerary will be announced just as soon as they are available. This is an advance announcement for information and planning.

To indicate your interest please contact:
Orysia Sushko at 905-572-9626 or Very Rev. Gregory Mielnik at 905-433-5577

IN MEMORIAM
КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Віідділ Союзу Українок Канади при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні жертвує на „Промінь" $375.00 в світлу пам'ять 15 наших членок, які упокоїлись в 2000 році.

Ева Ганасик
Лікеріа Горошко
Наталка Фарина Кіт
Марія Гаук
Ольга Ганочко
Зоня Корпан
Елисавета Зап
Анна Познанська
Докія Корпан
Катерина Очинска
Вікторія Криса
Анна Лукасевич
Маруся Прокопів
Марія Тодорук
Марія Зробик

Вічна їм пам'ять!

Наталка Гриців, голова
Наталка Петраш, кор. серкретарка

Elsie Cecelia Jarman was born on May 3, 1914 on the family homestead in the Sheho district of Saskatchewan; a daughter of John and Katrina (nee Maximuke) Kereliuk. She first attended Dunrobin School when her parents moved to the Tuffnell area, and following another move to Foam Lake, completed High School and obtained her Teaching Certificate in Saskatoon. Following a span of 36 years in classrooms in the rural schools of Okno and Edmore, and town schools in Sheho, Arran and Canora, she moved to Winnipeg where she held the position of Primary Reading Resource Teacher. She retired in 1972. In that same year she was united in marriage to John Jarman. The couple soon established a home in Yorkton.

Elsie was a community minded individual. She participated in community activities, especially the Church and its concordant organizations and cultural activities. Music, Church choir, reading biographies and novels in both English and Ukrainian, embroidery and Easter egg designing kept her busy. She upheld many traditions. Those which brought out the best in her culture were very important to her. She had been a member of the Olena Pchilka branch of the Ukrainian Women's Association of Canada. At the time of her passing, Elsie had been a resident of Independent Manor in Yorkton and had enjoyed the many friendships made while residing there.

Elsie passed away peacefully on Saturday, February 19, 2000, at the Yorkton Regional Health Centre. She was 85 years, 9 months and 16 days of age. Predeceased by her husband, John, on May 9, 1994, her father, John, in 1957, her mother, Katrina, in 1976, a brother, William, in 1997, and by a sister, Mary, in 1998. She leaves to mourn her passing and to celebrate her life, her brother, Matt Kireliuk, and his wife, Edythe, of Yorkton, sister-in-law, Elfrieda, of LaHabre Heights, California, as well as numerous nieces, nephews and her many other relatives and friends.

Vichnaya Pamyat!

Promin gratefully acknowledges a donation of $5,709 from the estate of Elsie Cecelia Jarman.

In loving memory of my late parents, **George and Nellie Lys**, who passed away fifteen years ago this year. May their memory be eternal. Enclosing $200.00 to mark the 40th anniversary of Promin. Vichnaya Pamyat!

Jennie and Nestor Ortynsky
Canora, Saskatchewan

I am standing upon the seashore.
A ship at my side spreads her
white sails to the ocean.
She is an object of beauty and
strength. I stand and watch her
until at length she hangs like a
speck of white cloud just where the
sea and sky come to mingle with
each other.
Then someone at my side says,
"There, she is gone!"
"Gone where?"
Gone from my sight. That is all.
Here diminished size is in me, not
in her. And just at the moment
when someone at my side says,
"There, she is gone!", there are
other eyes watching her coming,
and other voices ready to take up
the glad shout: "Here she comes!"
And that is dying.

Henry Scott Holland

40th ANNIVERSARY DONATIONS

The donations listed in this section include all those received from December16, 2000 to January 15, 2001. The Editorial Board gratefully acknowledtes the generous donations in support of Promin.

$5709.01
Estate of the late Lesia Jarman, Regina SK

$200.00
UWAC Olha Kobylanska Br. Saskatoon SK

$55.00
Nellie Krawchuk, Surrey BC

$50.00
UWAC Lesia Ukrainka Br. St. Catharines ON

$40.00
Dobr. Kateryna Bublyk, Toronto ON
Vera Labach, Saskatoon SK

$40.00 (cont.)
Katherine Malisky, North Battleford SK

$20.00
Mary Juscenko, London ON

$10.00
Lena Tataryn, Thorhild AB
Mary Hontscharuk, Kitchener ON
Lena Yaremchuk, Myrnam AB
Pauline Yaremchuk, Myrnam AB

$5.00
Katherine Sosnicky, Mississauga ON
Lydia Melnyk, Toronto ON
Olga Narepecka, Montreal PQ

SILENT AUCTION, Regina SK

UWAC Saskatchewan Prov Exec. $224.00
Stefan Franko, $45.00
Olga Meleschak $26.00
Dobr. Orysia Ehrmantraut $28.00
Sonja Bejzyk $35.00
Michael Zaleschuk $38.00
Marjorie Dumanski $32.00
Dr. Edward Klopoushak $55.00
Mrs. O. Patryluk $43.00

Books, Magazines, Newspapers, School & Office Supplies, Handicrafts, Jewellery, Pictures, Embroidered Blouses, Threads, Fabrics, Greeting Cards, Videos, CDs, Cassettes, Supplies for Easter & Christmas, Post Office, Parcels to Ukraine

W. KLISH
M. STECKO

Phone: (416) 703-2752
Fax: (416) 703-2753

Arka Ltd.
UKRAINIAN BOOK STORE & GIFTS

575 QUEEN STREET WEST
TORONTO, ONT., CANADA
M5V 2B6

PETERS, BROWN

CHARTERED ACCOUNTANTS

- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
703 Evans Avenue Suite 100,Etobicoke,Ontario,M9C 5E9
Tel: (416) 621-3313 Fax: (416) 621-3323

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

☞ Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $4 million awarded.

☞ Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.

☞ Inquire about living bequests and designated funds.

☞ Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

Будинок Косачів у селі Колодяжному

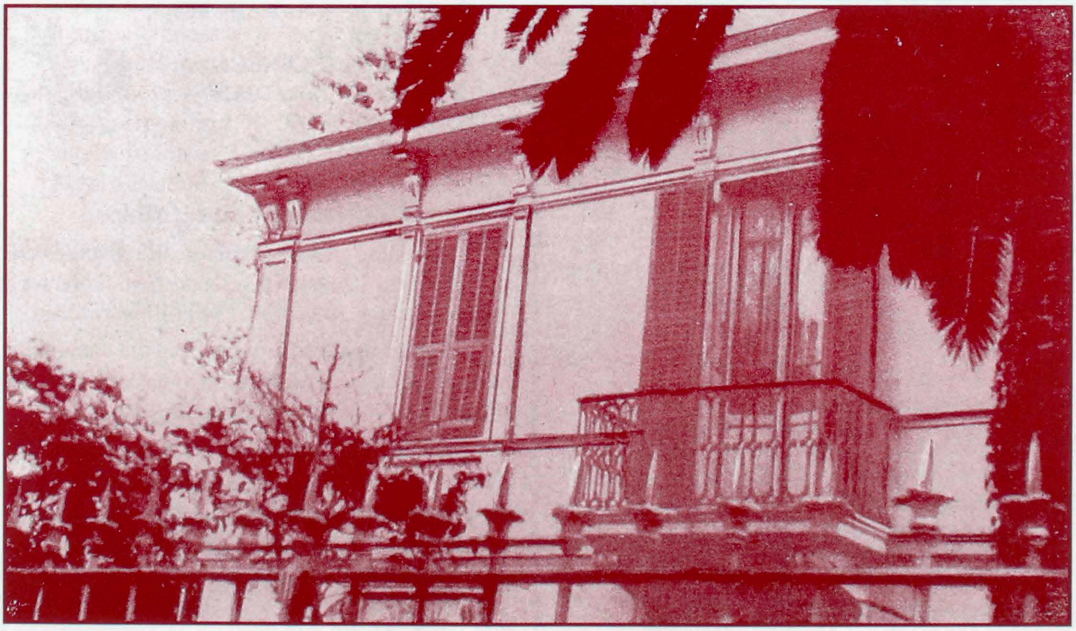

Сан-Ремо. Будинок
в якому жила Леся Українка в
1901 - 1903 рр.

MRS MARY MANUCK
203B-13344-102A AVE
SURREY BC
V3T 5J7
1-Jan-2002